

Sady Żoliborskie

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla: Sady Żoliborskie

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy ulic, osiedli, dzielnic, zakładów przemysłowych (toponimy miejskie)

Rok utworzenia nazwy: 1965

Opis

Sady Żoliborskie - osiedle w dzisiejszej dzielnicy Żoliborz, powstałe w latach 1958-73. Zabudowa powstała na miejscu sadów, pozostałych po działającej tutaj w XIX w. Szkole Wiejskiej. Do dziś można tu znaleźć wiele drzew owocowych.

Ciekawostki

W XVI wieku istniała tu wieś Buraków, własność Baltazara Smosarskiego, nadwornego lekarza króla Zygmunta Augusta. W latach 1824-30 mieściła się tu Szkoła Weterynaryjna, 1857-68 Szkoła Wiejska. Mieszkańcy znajdowali zatrudnienie w cegielni, nieopodal której stały 2 karczmy. Wieś włączono do Warszawy w 1916.

Stan obecny:

Osiedle bloków Sady Żoliborskie. Zbudowane w latach 1960-73 wg proj. Haliny Skibniewskiej, uważane za jedno z najładniejszych w Polsce Ludowej. Stanęły tu 24 bloki, które przyjeżdżały oglądać wycieczki i delegacje z całego kraju.

Nr 11: w tym domu mieszkał Wiesław Górnicki (1931-1996) - reportażysta ("Giaur wśród Jankesów", "Podróż po garść ryżu"), felietonista "Dookoła świata", "Kultury", "Dialogu" a także "NIE", pisarz (sensacyjna powieść "Czas nietoperza" wydana pod pseudonimem Robert F. Stratton) i działacz polityczny (najbliższy współpracownik Wojciecha Jaruzelskiego, autor większości jego przemówień, rzecznik rządu XII 1981 - II 1982).

Nr 13: w tym domu mieszkali Kazimierz Dziewanowski (1930-1998) i jego żona Honorata Dziewanowska (zm. 2005). Ona była redaktorem książek, ona zaś pisarzem, podróżnikiem,

dziennikarzem, dyplomata. Pisywał do ""Życia Warszawy"", ""Nowych Książek"" i ""Literatury"", w 1981 roku został zastępcą redaktora naczelnego ""Tygodnika Solidarność"". W latach 1990-93 był ambasadorem Polski w USA, po powrocie do kraju aż do śmierci współpracował jako komentator z dziennikiem ""Rzeczpospolita"". W swym dorobku miał kilkanaście książek, głównie reportaży (""Archanioły i szakale"", ""Mój kolega czarownik"", ""Kairskie ABC"", ""Biblia i karabin"") oraz tomy esejów i publicystyki (""Brzemie białego człowieka"", ""O kulawym diable i jego kulawym dziele"", ""Złom żelazny, śmiech pokoleń"", ""Paradoks niewoli"", ""Polityka w sercu Europy"").

Data nadania nazwy: ok. 1965 roku
